

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobce: **Ing. J. S.**, narozený dne „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2017, č. j. MPSV-2017/196684-916,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 9. 2017, č. j. MPSV-2017/196684-916, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 8. 2017, č. j. 16851/2017/KNH, kterým bylo rozhodnuto dle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“), o odejmutí doplatku na bydlení žalobci ode dne 1. 8. 2017 z důvodu změny právní úpravy v odůvodněných nákladech na bydlení a započítání přeplatku na služby rok 2016.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že uvedeným rozhodnutím žalovaného byl zkrácen na svých právech, neboť uvedená rozhodnutí obsahují nepravdy, špatnou metodiku stanovení nákladů a částek, zejména cen tepelné energie, nesprávné určení rozhodných období a kromě toho se nezabývají všemi aspekty, které jsou povinny ze zákona dodržovat. Žalobce tak navrhuje přepočítání nákladů dle zákona a vyjádření Energetického regulačního úřadu č. j. 09388-2/2017-ERU, navrácení odebraných částek a snížených dávek za špatné období. Zároveň pak navrhl přiznání přiměřeného odškodnění.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že svoje rozhodnutí nepovažuje za nepřezkoumatelné nebo nezákonné a je toho názoru, že své rozhodnutí odůvodnil plně v souladu se zákonem o pomoci v hmotné nouzi a dále také v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a plně na ně odkázal. Dále uvedl, že s účinností od 1. 6. 2017 došlo k novelizaci zákona o pomoci v hmotné nouzi, a to zákonem č. 98/2017 Sb., kterým se mění zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, na základě kterého došlo ke stanovení maximální započitatelné výše nákladů na služby spojené s užíváním bytu a dalších typů bydlení. Ke sjednocení postupu při aplikování tohoto zákona byla vydána Instrukce náměstka pro řízení sekce č. 4 č. 7/2017, která se týká maximální výše vodného a stočného, nebo tepla, kdy např. dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 3 Ads 104/2012-40, mohou být normativní instrukce pramenem právní praxe, které mohou poskytovat oporu pro rozhodování v jednotlivých případech. Závěrem žalovaný vyjádřil nesouhlas s tím, že by žalobou napadené rozhodnutí obsahovalo nepravdy, k čemuž doplnil, že při svém rozhodování se zabýval všemi aspekty, které je povinen v rámci zákona o pomoci v hmotné nouzi posuzovat. Navrhl proto předmětnou žalobu v plném rozsahu jako nedůvodnou zamítnout.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

4. V následně učiněné replice k vyjádření žalovaného k žalobě žalobce setrval na žalobních námitkách a současně doplnil svoji žalobu o požadavek na přiznání odškodnění ve výši 200 000 Kč. Vedle toho navrhl vydání předběžného opatření spočívajícího v zákazu nakládání se mzdovými prostředky žalovaného do doby uhrazení neoprávněně účtovaných dávek a odškodného.

Ústní jednání

5. Při ústním jednání před soudem konaném dne 9. 7. 2018 žalobce nadále požadoval, aby soud žalobě vyhověl. Zdůraznil přitom, že žalobou napadené rozhodnutí považuje za zjevně nezákonné a výrazně jej poškodilo. Tento názor opírá o fakt, že bylo žalovanou Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

stranou vycházeno ze špatného vyúčtování nákladů za energie tak, jak předpokládá Energetický regulační úřad. Dále uvedl, že žalovaný se v písemném vyjádření k žalobě vůbec nezabýval jeho argumentací a poukazem na špatné vyúčtování nákladů za energie. V reakci na soudem poskytnutý referát ze správního spisu žalobce podotkl, že pokud by žalovaný rozhodoval průběžně, tak by se žalobci nenakumulovali finanční prostředky tvořící přeplatek na vyúčtování nákladů na bydlení za rok 2016 a celá situace s odejmutím by nevznikla.

6. Téhož ústního jednání před soudem se žalovaný neúčastnil, když se z něj omluvil.

Správní spis

7. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Na základě žádosti podané žalobcem dne 1. 9. 2016 byl žalobci správním orgánem I. stupně oznámením ze dne 14. 9. 2016, č. j. 18563/2016/KNH, přiznán doplatek na bydlení od měsíce září 2016 ve výši 2 009 Kč. V odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobce v době podání žádosti o doplatek na bydlení byl evidován v evidenci uchazečů o zaměstnání bez vyplácené podpory, nevlastnil žádný movitý majetek, bydlel v nájemním bytě o velikosti 1+1 (36 m²), vyžadoval zvýšené náklady na dietní stravování (dieta diabetická) a hradil bytové náklady v částkách - nájemné (2 400 Kč), služby (2 932 Kč), elektřina (500 Kč) a plyn (150 Kč). Veškeré tyto náklady byly správním orgánem I. stupně žalobci započteny v plné výši. Částka na živobytí byla stanovena ve výši 4 540 Kč, započitatelné příjmy ve výši 0 Kč a odůvodněné náklady na bydlení v částce 5 982 Kč a příspěvek na bydlení ve výši 3 973 Kč.
8. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 11. 10. 2016, č. j. 19942/2016/KNH, byl ovšem tento doplatek snížen na 1 859 Kč, a to ode dne 1. 10. 2016. Oznámením správního orgánu I. stupně ze dne 15. 2. 2017, č. j. 3371/2017/KNH, byl přiznaný doplatek na bydlení počínaje 1. 2. 2017 opět zvýšen na částku 2 009 Kč. Oznámením správního orgánu I. stupně ze dne 10. 4. 2017, č. j. 7255/2017/KNH, byl přiznaný doplatek na bydlení počínaje 1. 4. 2017 zvýšen z částky 2 009 Kč na částku 2 055 Kč. Dle odůvodnění rozhodnutí žalobce hradil bytové náklady ve výši nájemné (2 400 Kč), služby (2 932 Kč), elektřina (500 Kč), plyn (150 Kč). Veškeré tyto náklady byly správním orgánem I. stupně žalobci započteny v plné výši. Částka na živobytí byla stanovena ve výši 4 540 Kč, započitatelné příjmy ve výši 0 Kč a odůvodněné náklady na bydlení v částce 5 982 Kč a příspěvek na bydlení ve výši 3 927 Kč.
9. Dne 11. 7. 2017 byl vyhotoven a do správního spisu založen záznam správního orgánu I. stupně ze dne 11. 7. 2017, č. j. 13378/2017/KNH, dle kterého byla v období červen 2017 neprávem žalobci vyplacena částka 2 055 Kč, ačkoli měl správně nárok pouze na částku 1 479 Kč, a to z důvodu změny platné právní úpravy účinné k 1. 6. 2017. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce jako osoba pobírající dávku její výplatu nezavinila, její vrácení orgán I. stupně nevymáhal. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 12. 7. 2017, č. j. 13621/2017/KNH, však byl doplatek na bydlení počínaje 1. 7. 2017 žalobci snížen z částky 2 055 Kč na částku 1 479 Kč. Důvodem snížení výše vyplácené dávky byla novelizace příslušné právní úpravy, na základě které byly ve skutečné výši zohledněny náklady na bydlení spočívající v nájemném ve výši 2 400 Kč, elektřině ve výši 500 Kč, plynu 150 Kč, čili ve skutečné výši, ostatní náklady vynaložené na služby však byly v důsledku nové právní úpravy zohledněny pouze ve výši 2 355, 23 Kč (oproti původní částce 2 932 Kč).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

10. Dne 24. 8. 2017 vydal orgán I. stupně již výše citované rozhodnutí pod č. j. 16851/2017/KNH o odebrání doplatku na bydlení, a to počínaje dnem 1. 8. 2017, kdy z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že dávka byla odebrána na základě snížených odůvodněných nákladů na bydlení z důvodu vyplaceného přeplatku na službách za rok 2016 ve výši 3 530 Kč. Stejně tak došlo i ke změně částky živobytí dle novely zákona o pomoci v hmotné nouzi s platností od 1. 2. 2017 (zákonem č. 367/2016 Sb). Dále je v odůvodnění daného rozhodnutí uvedeno, že ani po půl roce pobírání dávky příspěvek na živobytí žalobce nenastoupil na veřejnou službu, neměl výdělečnou činnost v rozsahu 20 hodin měsíčně a nezúčastnil se projektů organizovaných Úřadem práce, a proto mu nebylo započteno životní minimum ve výši 3 410 Kč, ale existenční minimum ve výši 2 200 Kč. Částka živobytí tak činila 3 330 Kč (existenční minimum 2 200 Kč plus navýšení na diabetické stravování 1 130 Kč), započitatelné příjmy 0 Kč, odůvodněné náklady na bydlení 1 875, 42 Kč a příspěvek na bydlení 3 927 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 4. 9. 2017 včasné odvolání, o němž žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 22. 9. 2017, č. j. MPSV-2017/196684-916, kterým předložené odvolání zamítl a výše uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Posouzení věci soudem

11. Napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Po přezkoumání předloženého správního spisu a platné právní úpravy dospěl soud k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek důvodná.
13. Ve smyslu ust. § 2 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi se osoba se nachází v hmotné nouzi, není-li dále stanoveno jinak, jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob *bud'* po odečtení přiměřených nákladů na bydlení (§ 9 odst. 2) nedosahuje částky živobytí (§ 24), nebo dosahuje sám nebo spolu s příspěvkem na živobytí podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) částek živobytí, ale nepostačuje k zabezpečení odůvodněných nákladů na bydlení (§ 34) a služeb s bydlením bezprostředně spojených (dále jen „odůvodněné náklady na bydlení“), přičemž si nemůže tento příjem zvýšit vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním a zabezpečení jejích základních životních podmínek je tak vážně ohroženo. Ve smyslu ust. § 2 odst. 3 zákona o hmotné nouzi se osoba považuje za osobu v hmotné nouzi též, jestliže nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2, avšak s přihlédnutím k jejím příjmům, celkovým sociálním a majetkovým poměrům jí hrozí vážná újma na zdraví.
14. Ve smyslu ust. § 3 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi pak osobou v hmotné nouzi není osoba, není v pracovním nebo obdobném vztahu, popřípadě nevykonává tyto Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vztahy alespoň v rozsahu 20 hodin měsíčně, ani nevykonává samostatnou výdělečnou činnost a není vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, popřípadě osoba, která je v pracovním nebo obdobném vztahu, ale nemá z těchto vztahů v rozhodném období příjem, stejně jako ten, kdo je ve smyslu ust. § 3 odst. 1 písm. b) téhož zákona veden v evidenci uchazečů o zaměstnání a bez vážných důvodů odmítne vykonávat krátkodobé zaměstnání nebo účastnit se v cíleném programu k řešení zaměstnanosti, a to po dobu 3 kalendářních měsíců následujících po měsíci, ve kterém došlo k odmítnutí.

15. Ve smyslu ust. § 10 odst. 3 a 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v průběhu poskytování opakující se dávky, je období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci a zatímco rozhodným obdobím, za které se zjišťuje plnění ostatních podmínek v průběhu poskytování opakující se dávky, je kalendářní měsíc předcházející aktuálnímu kalendářnímu měsíci, s výjimkou zjišťování odůvodněných nákladů na bydlení, kdy je rozhodným obdobím aktuální kalendářní měsíc.
16. Ve smyslu ust. § 29 zákona o pomoci v hmotné nouzi částka živobytí osoby se zvyšuje, pokud zdravotní stav osoby vyžaduje podle doporučení příslušného odborného lékaře zvýšené náklady na dietní stravování, měsíčně o částku, kterou pro jednotlivé typy diet stanoví prováděcí právní předpis. Prováděcí právní předpis dále stanoví odbornost lékaře, který je příslušný k potvrzení potřeby příslušného typu diety.
17. Dle ust. § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi má nárok na doplatek na bydlení vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpis byl příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby (§ 24).
18. Ve smyslu ust. § 34 zákona o pomoci v hmotné nouzi se do odůvodněných nákladů na bydlení započítávají
 - a) nájemné, popřípadě obdobné náklady spojené s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení nebo obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení; nájemným nebo obdobnými náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení se rozumí nájemné hrazené v nájemních bytech, a to až do výše, která je v místě obvyklá; obdobnými náklady spojenými s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení se rozumí výše prokazatelných nákladů, maximálně však do výše nákladů uvedených v zákoně o státní sociální podpoře,
 - b) pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu, maximálně však do výše, která je v místě obvyklá; úhradou služeb bezprostředně spojených s užíváním bytu se rozumí úhrada za ústřední (dálkové) vytápění a za dodávku teplé vody, za úklid společných prostor v domě, za užívání výtahu, za dodávku vody z vodovodů a vodáren, za odvádění odpadních vod kanalizacemi, za osvětlení společných prostor v domě, za odvoz tuhého komunálního odpadu, za vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou, popřípadě další prokazatelné a nezbytné služby související s bydlením,
 - c) úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií; úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií se rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to ve výši, která je v místě obvyklá; výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

energií, nejvýše však ve výši skutečných úhrad; v odůvodněných případech lze navýšit takto zjištěné částky až o 10 %; za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav.

19. Ve smyslu ust. § 35 odst. 10 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi činí výše doplatku na bydlení rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení, sníženou o příspěvek na bydlení vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci, a částkou, o kterou příjem osoby (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby.
20. Jak vyplynulo ze spisové dokumentace, žalobce pobíral doplatek na bydlení od září 2016, pro účely doplatku na bydlení byl samostatně posuzovanou osobou a byl v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce.
21. Žalobce by měl vzít v potaz fakt, že počínaje 1. 6. 2017 došlo k novelizaci zákona o pomoci v hmotné nouzi zákonem č. 98/2017 Sb., kterým se mění zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, na základě které došlo ke změně podmínek, za kterých se započítávají odůvodněné zálohy na služby spojené s užíváním bytu. Zatímco doplatek na bydlení za období květen 2017 tedy byl stanovován na základě předchozí právní úpravy, počínaje červnem 2017 je stanovován na základě nových výpočtů. O této skutečnosti, která se týkala i žalobce, byl do správního spisu založen správním orgánem I. stupně záznam ze dne 11. 7. 2017, č. j. 13378/2017/KNH, z něhož vyplynulo, že žalobci bylo na doplatku na bydlení vyplaceno o 576 Kč víc (čili 2 055 Kč, nikoli 1 479 Kč), jak mu náleželo dle platné právní úpravy účinné od 1. 6. 2017.
22. Vzhledem ke skutečnosti, že k přehodnocení výše doplatku na bydlení ve smyslu čl. II Přechodných ustanovení zákona č. 98/2017 Sb. ze strany správního orgánu I. stupně došlo v průběhu července 2017, byl doplatek na bydlení legitimně snížen rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 12. 7. 2017, č. j. 13621/2017/KNH, a to počínaje 1. 7. 2017 z částky 2 055 Kč na částku 1 479 Kč.
23. Jelikož v srpnu 2017 navíc v případě žalobce přibýly další pro případ relevantní okolnosti (jednak existence přeplatku na službách za rok 2016 ve výši 3 530 Kč, který žalobce obdržel v červenci 2017, a jednak došlo ke snížení částky živobytí v důsledku nenastoupení veřejné služby v rozhodném období a nedosažení vlastního příjmu), které se zohledňují při výpočtu částky doplatku na bydlení, správní orgán I. stupně nikterak nepochybil, pokud zahájil oznámením ze dne 17. 8. 2017, č. j. 16312/2017/KNH, se žalobcem správní řízení ve věci odejmutí dávky doplatku na bydlení.
24. V daném řízení přitom správní orgán I. stupně uznal jako odůvodněné náklady na bydlení zálohu na služby spojené s užíváním bytu pouze ve výši 2 355,23 Kč, oproti předchozí částce přiznané na základě předchozí právní úpravy ve výši 2 932 Kč. Při výpočtech této částky správní orgán I. stupně i odvolací orgán správně nejprve zjistily cenu vodného a stočného v místě obvyklém pro obec Klášterec nad Ohří dle příslušných dodavatelů vody pro jednu osobu v domácnosti v částce 286,71 Kč, kdy tato částka vycházela z přílohy č. 12 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 48/2014 Sb., kterou se mění vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Dle zjištěných informací činila cena vodného pro Klášterec nad Ohří v době rozhodné 49,98 Kč/m³, cena stočného pak 48,32 Kč/m³, celkem tedy 98,30 Kč. Při vlastním výpočtu nákladů na vodné a stočné je nutno postupovat tak, že průměrná roční spotřeba pro jednu osobu 35 m³ je vydělena 12 (počet měsíců v roce) a následně násobena cenou vodného a stočného v místě Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

obvyklou, což v případě žalobce činilo 98,30 Kč. Maximální výše nákladů na vodné a stočné tedy v daném případě tak činila 286,71 Kč, což správně dovodily správní orgány obou stupňů.

25. Ani při výpočtu úhrad za užívání ústředního (dálkového) vytápění žalovaná strana nepochybila. Záloha na dálkové (ústřední) teplo byla vypočtena dle aktuálně platných údajů o ceně tepla (v Kč za 1 GJ), které dle zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, shromažďuje a zveřejňuje Energetický regulační úřad. V daném případě byly určeny náklady na bydlení v místě obvyklé u cen dálkového (ústředního) tepla, přičemž průměrná roční spotřeba byla stanovena na základě analýz zpracovaných pro Ministerstvo práce a sociálních věcí na 0,682 GJ/m². Započítaná částka spojená s úhradou za užívání ústředního (dálkového) vytápění byla stanovena výpočtem dle uvedeného vzorce na částku 1 116,52 Kč, která je obvyklá v dané obci ($0,682 \times 36 / \text{velikost bytu} / 12 (\text{počet měsíců v roce}) \times 545,71$ Kč). Argumentace žalobce vyjádřením Energetického regulačního úřadu č. j. 09388-2/2017-ERU, byla pro daný případ nepřihodná. Soud se neztotožnil s názorem žalobce o užití špatné metodiky stanovení nákladů a částek u cen tepelné energie.
26. Ostatní položky uváděné v měsíčním přehledu služeb v celkové výši 952 Kč (záloha za plyn ve výši 150 Kč a záloha za elektřinu ve výši 500 Kč) žalovaná strana vyhodnotila jako odůvodněný náklad.
27. Celkově odůvodněné náklady na bydlení za srpen 2017 v případě žalobce tak již nečinily 5 982 Kč, nýbrž pouze 5 405,24 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že v červenci 2017 byl žalobci navíc vyplacen přeplatek na zálohách na službách za rok 2016 ve výši 3 529,83 Kč, byla tato částka zcela legitimně odečtena od přiznané částky odůvodněných nákladů na bydlení ve výši 5 405,24 Kč, takže celkově odůvodněné náklady na bydlení přiznané žalovaným tak činily 1 875,42 Kč. Bylo tomu tak proto, že daný přeplatek žalobce obdržel až v červenci 2017, kdy správní orgán I. stupně tuto částku nezapočítal do odůvodněných nákladů na bydlení, a proto bylo nutné tuto částku zohlednit v měsíci srpnu 2017. Námitky žalobce v tomto směru proto soud vyhodnotil jako nedůvodné. Soud neshledal, že by se žalovaná strana případu žalobce nevěnovala kontinuálně a že by měla prodlevy ve své rozhodovací činnosti, natož aby byly k tíži žalobce.
28. Pro daný případ je podstatná i skutečnost, že žalobce navíc nesplnil povinnosti podle zákona o hmotné nouzi a ani po půl roce pobírání dávky příspěvku na živobytí nenastoupil na veřejnou službu, neměl výdělečnou činnost v rozsahu 20 hodin měsíčně a neúčastnil se projektů organizovaných Úřadem práce. Z tohoto důvodu legitimně došlo ke snížení částky živobytí na existenční minimum ve výši 2 200 Kč zvýšenou o náklady na dietní stravování – diabetická dieta ve smyslu ust. § 29 zákona o hmotné nouzi ve výši 1 330 Kč).
29. Částka živobytí tak činila 3 330 Kč (existenční minimum 2 200 Kč plus navýšení na diabetické stravování 1 130 Kč), započitatelné příjmy 0 Kč, odůvodněné náklady na bydlení 1 875,42 Kč a příspěvek na bydlení 3 927 Kč. Rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení připadající na aktuální kalendářní měsíc (1 875,42 Kč), sníženou o příspěvek na bydlení vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícímu aktuálnímu kalendářnímu měsíci (3 927 Kč) a částkou, o kterou příjem (0 Kč), zvýšený o příspěvek na živobytí (3 330 Kč) převyšuje částku živobytí osob (3 330 Kč) činí po zaokrouhlení 2 051,58 Kč. Vzhledem k tomu, že se jedná o zápornou částku (ovlivněno započtením přeplatku na službách ve výši 3 530 Kč), nevznikl v srpnu 2017 nárok na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

doplatek na bydlení. Odůvodněné náklady na bydlení ve výši 1 875, 42 Kč byly zcela pokryty dávkou příspěvek na bydlení vyplacené v červenci 2017 ve výši 3 927 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že k pokrytí odůvodněných nákladů na bydlení se musí nejprve využít příspěvek na bydlení poskytovaný ze systému státní sociální podpory, přičemž příspěvek na bydlení v červenci 2017 ve výši 3 927 Kč převyšoval odůvodněné náklady na bydlení, došlo zcela správně k odejmutí této dávky počínaje 1. 8. 2017.

30. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného shledal soud jako řádně odůvodněná a přezkoumatelná. Stejně tak nebyla shledána ani žádná početní chyba při výpočtu výše dávky doplatku na bydlení. Námitky žalobce o chybném výpočtu proto soud vyhodnotil jako nedůvodné.
31. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému náhrada nákladů řízení ze zákona nepřisluší.
33. K požadavku žalobce na přiznání odškodnění ve výši 200 000 Kč, uvádí soud, že požadavek tohoto druhu je možné uplatnit pouze v rámci občanskoprávního sporu vedeného ve smyslu zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“), a zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, a nikoli v rámci tohoto řízení. Správní soud může v rámci probíhajícího řízení přezkoumat pouze věcnou správnost nebo zákonnost žalovaných rozhodnutí správních orgánů, nikoli přiznávat náhradu škody těmito rozhodnutími způsobenými.
34. Vzhledem k přednostnímu meritornímu vyřízení věci soud nerozhodoval samostatným usnesením o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 9. července 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Markéta Lehká, Ph. D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)